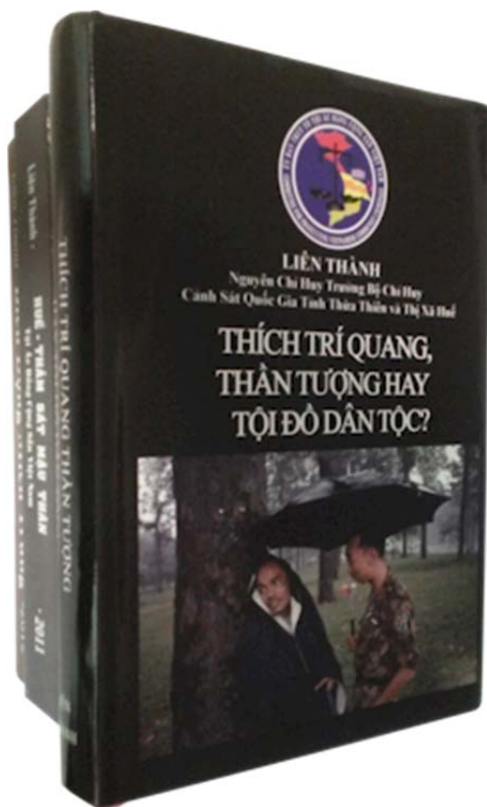

ĐỌC SÁCH CỦA TÁC GIẢ LIÊN THÀNH: “THÍCH TRÍ QUANG, THẦN TƯỢNG HAY TỘI ĐỒ DÂN TỘC”

ĐỖ SƠN

Nguyên Sĩ Quan QLVNCH thuộc Lực Lượng Đặc Biệt

Là một chuyên viên... nhậu, trước khi trở thành người làm báo làm đài, tôi không thích viết lách trên báo hay nói trong chương trình phát thanh về tôn giáo; vì dân nhậu chuyên nghiệp không bao giờ mang chuyện tôn giáo ra bàn bạc trong bàn nhậu. Đó là... “luật”, nếu muốn có một buổi nhậu... hòa bình.

Lúc còn làm báo trào phúng tôi đã từng đề mắt một người bạn, một cộng tác viên thân cận và đặc lực nhất, cũng vì tôn giáo: Tôi nhất quyết báo của tôi sẽ không có bài nào viết về tôn giáo, hay liên quan gần – xa đến tôn giáo cả; vì vậy có lần tôi đã lột sạch bách những bài viết như thế của bạn tôi khỏi tờ báo đang sẵn sàng để mang đi in. Khi báo in xong, tôi mất một người bạn cũng là một cộng tác viên thật cần thiết đối với tôi lúc đó.

Không phải tôi hèn gì, sợ gì mà không dám đụng đến chuyện tôn giáo, nhưng tôi thấy viết những chuyện liên quan đến tôn giáo thì không khác gì viết... chuyện dài nhân dân tự vệ. Không bao giờ đến được một kết quả khả quan và dứt khoát đối với thành phần quá khích tôn giáo. Năm năm qua tôi không còn làm báo – đài nữa, nhưng vẫn đọc đều và đọc được trên Net rất nhiều bài về tôn giáo với nội dung khích bác, nếu không muốn nói là “chửi rửa” tôn giáo của nhau. Đi đến đâu? Ngõ cụt! Chẳng có lợi gì cho nước Việt,

người Việt, ngoại trừ người Việt... cộng! Chưa đề cập đến lợi dụng, ít nhất thì họ cũng được những trận cười rất đã nhờ những bài viết loại này.

Có thiếu số (may là vậy) tin rằng Tu Sĩ là tôn giáo, đụng đến Tu Sĩ tức đã cả gan dám đụng đến tôn giáo của họ rồi. Ông Sư, ông Cha, tức là... Phật Giáo, Công Giáo. Vì bé cái làm như thế mà thành... lớn cái làm. Người cầm viết mà “lớn cái làm” thì tai hại không phải lớn nữa, chính là... loạn. Cái cộng đồng tỵ nạn nhỏ bé của chúng ta cứ bị coi là “loạn lạc” mãi, vì thế. Gần đây thì một số Tu Sĩ Công Giáo dấy lên dư luận đòi hỏi được quyền lập gia đình, đối với cá nhân tôi việc này rất thú vị, có ý nghĩa rất nhiều, có thể sánh như một thông điệp của Tu Sĩ nói rằng họ cũng chỉ là “người phàm” như giáo dân thôi. Họ chỉ khác giáo dân ở điểm dân thân học hỏi, nghiên cứu và làm trung gian truyền bá lại giáo lý cho giáo dân. Thế thôi.

Tuy nhiên quan niệm không viết về tôn giáo hay những chuyện liên quan đến tôn giáo của tôi chưa chắc đã đúng, nếu nghĩ về lịch sử. Lịch sử của từng quốc gia hay rộng hơn nữa là lịch sử thế giới. Lịch sử kể lể, ghi chép về những chuyện đã xảy ra, thuộc đủ mọi lãnh vực, cho lớp người đi sau nghiên ngẫm, hầu tránh được vết xe đổ trước đó. Kể cả tôn giáo. Những chuyện như vậy bao gồm cả hào quang tâm linh, nhưng cũng có cả những sai lầm khiếm khuyết khiến loài người phải khôn đốn điều linh, máu đổ thịt rơi... Tôi muốn nói đến “thánh chiến”, “Thập tự chinh” của Công Giáo. Nhưng rồi con người vẫn lấy tôn giáo làm trọng, bởi biết tôn giáo là ánh sáng chân lành cho con người, biết tôn giáo không bậy mà chỉ có những kẻ lãnh đạo tôn giáo làm bậy mà thôi!

Tôi đọc cuốn “Thích Trí Quang, Thần Tượng Hay Tội Đồ Dân Tộc” của Thiếu Tá Liên Thành với tinh thần vừa nói trên. Thượng Tọa (hay Hòa Thượng?) Thích Trí Quang là một Tu Sĩ Phật Giáo, bản thân ông không phải là tôn giáo Phật Giáo. Là một Tu Sĩ, ông Thích Trí Quang làm chính trị, điều này không ai có thể chối cãi được và ngay chính ông cũng thế, vậy thì ông Thích Trí Quang đi vào lịch sử Việt Nam với tư cách một Chính Trị Gia thay vì là một Tu Sĩ. Điều khác biệt giữa Chính Trị Gia Thích Trí Quang và những chính trị gia khác là ông đã lợi dụng tôn giáo Phật Giáo để mưu đồ chính trị cho cá nhân và phe nhóm của ông. Và vì vậy, bất cứ người viết nào viết về ông, và viết ra sự thật, cũng sẽ bị nhóm thiếu số quá khích tôn giáo nháp bằng coi là... đánh phá Phật Giáo!

Liên Thành bị kẹt ở đây. Từ một Sĩ Quan tác chiến của quân đội, Thiếu Úy Liên Thành đã được “khám phá” bởi Thiếu Tướng Nguyễn Ngọc Loan, và đã được đưa vào những vị trí khó khăn và nguy hiểm nhất của thời đó. Không chắc gì có một Sĩ Quan khác đủ can đảm để dám làm như Liên Thành. Tướng Loan đã nhìn thấy ở Liên Thành một quân nhân coi luật pháp quốc gia là trên hết, sẵn sàng chết với lý tưởng của mình, nên Liên Thành nhanh chóng trở thành một vị chỉ huy cao cấp của Cảnh Sát Quốc Gia ở Huế. Và đã đối đầu với ông Thích Trí Quang từ thuở đó. Tôi coi hai cuốn sách đã xuất bản của Liên Thành như một cuộc chiến tiếp diễn giữa Thiếu Tá Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa Liên Thành và Chính Trị Gia Thích Trí Quang, người đã làm lợi cho Cộng Sản trong cuộc chiến Quốc – Cộng vừa qua tại Việt Nam.

Cuốn “Thích Trí Quang, Thần Tượng Hay Tội Đồ Dân Tộc” của Liên Thành là cuốn viết về lịch sử hơn là tôn giáo. Vì nó lật trần những Chính Trị Gia đội lột tôn giáo để làm lợi cho Cộng Sản. Nó không đả phá tôn giáo Phật Giáo, ngược lại nó chứng minh được tôn giáo Phật Giáo đã bị mấy ông Chính Trị Gia ấy lợi dụng như thế nào! Đã có lúc tôi thầm nghĩ Liên Thành phí công sức vì theo tôi thì đại đa số dân chúng Việt Nam Cộng Hòa (trong đó giáo đồ Phật Giáo đông nhất) thừa biết việc này mặc dù không thềm nói ra, vậy Liên Thành viết hay không viết thì cả tập thể người dân của “Bên Thua Cuộc” vẫn biết rất rõ Chính Trị Gia Thích Trí Quang và phe nhóm của ông đã làm lợi (rất nhiều) cho Cộng Sản trong cuộc chiến vừa qua.

“Trăm năm bia đá phải mòn, ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ”.

Cuốn “Thích Trí Quang, Thần Tượng Hay Tội Đồ Dân Tộc” của Liên Thành có một giá trị lớn của nó vì những vai trò trực tiếp kinh qua của tác giả, tuy nhiên không thể lớn hơn “bia miệng” của mấy chục triệu dân Miền Nam Tự Do!

Vì vậy, nếu muốn đưa Liên Thành lên “giàn phóng”, phóng cho nổ tung ra, thì trước tiên phải xét lại “bia miệng” cái đã. Cộng Sản dám làm hết mọi chuyện trừ... những chuyện không thể làm được. Muốn làm mòn “bia miệng”, không được! Sửa lịch sử? Chỉ được trong một thời gian rất ngắn thôi, so với chiều dài của lịch sử. Hoài công vô ích! Có lẽ vì biết vậy nên Hoa Kỳ chủ trương “giải mật” sau một thời gian giấu diếm. Cứ vài ba mươi năm thì họ cho “giải mật” một số chuyện trước đó được coi là “tối mật”. Chi vậy? Không chi khác hơn là để lớp hậu sinh người Mỹ có thể lấy đó làm bài học không dẫm lên vết bầy bạ xấu xa xưa cũ. Việc làm này đáng được hoan nghênh. Mà phải chăng vì thế mà nước Mỹ đã trở thành siêu cường duy nhất trên thế giới? Nói vậy thì phải nhìn qua Trung Quốc, một đất nước chỉ thích truyền tụng... huyền thoại bá láp.

Tôi coi quyển sách mới của Tác giả Liên Thành có cùng mục đích “giải mật” như Hoa Kỳ, vì tác giả là người trực tiếp sống với những câu chuyện anh viết ra. Sách thuộc loại “người thật việc thật”, đáng được hoan nghênh, đáng được “gõ đầu nằm” nếu lớp người đi sau muốn tránh lỗi lầm của lớp người đi trước!

Sách của Liên Thành, từ cuốn “Biến Động Miền Trung” cho tới “Thích Trí Quang, Thần Tượng Hay Tội Đồ Dân Tộc” là những cuốn sách viết về lịch sử, không hề có chủ đích nào đối với tôn giáo Phật Giáo. Nó diễn tả lại nước Việt Nam Cộng Hòa đã khốn đốn ra sao trước mỗi nguy nội thù, từ những kẻ dùng tôn giáo để làm chính trị. Nó báo động cho chúng ta về mỗi nguy các tôn giáo của chúng ta có thể bị địch lợi dụng để thôn tính quốc gia yêu quý của chúng ta. Nó cho thấy quá khích tôn giáo chỉ có hại, và hại rất lớn, mà ngày nay chúng ta có thể nhìn thấy xuyên qua những bài viết quá khích tôn giáo đang tiếp tục xảy ra ở hải ngoại.

Cuốn băng nhựa của Hòa Thượng Thích Đôn Hậu bị phơi bày trong cuốn “Thích Trí Quang, Thần Tượng Hay Tội Đồ Dân Tộc” của Tác giả Liên Thành là một cuốn băng “kinh hoàng”. Từ đó chúng ta sẽ nhìn ra các Chính Trị Gia kiêm Tu Sĩ đã lợi dụng tôn giáo Phật Giáo như thế nào trong thời kỳ suốt từ Mậu Thân 1968 cho đến 30 tháng Tư 1975. Khó thể nào phản bác các chứng minh của Liên Thành, mà phản bác để làm gì vì Liên Thành có khi nào kết án tôn giáo Phật Giáo đâu? Phật Giáo chỉ bị lợi dụng bởi các Chính Trị Gia mặc áo Tu Sĩ mà thôi!

Sách của Liên Thành không nói về tôn giáo, anh chỉ ghi lại những gì anh biết một cách trung thực về những Chính Trị Gia lợi dụng Phật Giáo. Chấm hết! Và trước khi chấm hết thì chúng ta đành phải đau lòng nhìn nhận rằng Chính Trị Gia Thích Trí Quang và những Tu Sĩ thuộc phe nhóm của ông đã làm hại quốc gia Việt Nam Cộng Hòa nhiều, rất – rất nhiều. Miền Trung nếu không có Thiếu Tướng Nguyễn Ngọc Loan, không có Thiếu Tá Liên Thành, và những quân nhân cùng lực lượng Cảnh sát hết lòng bảo vệ thì đã lọt vào tay Cộng Sản sớm hơn 30-4-75. Mấy ông Tướng còn lọt bẫy quá khích tôn giáo hưởng chi anh em binh sĩ của Sư Đoàn 1 Bộ Binh?

Tôi chỉ mong anh Liên Thành “chân cứng đá mềm”, mong rằng tuổi hơn “7 bó” sẽ không làm khó dễ được anh. Và cũng mong những nhóm quá khích tôn giáo (bất kể tôn giáo nào) hãy bình tâm, hãy để phần tâm linh chân thật của mình phát huy, để tôn trọng lịch sử, tôn trọng con cháu mình, hầu cho sự thật rọi sáng con đường tương lai của họ. Họ chỉ có một con đường thành công để chọn: Cẩn rắng chấp nhận quá khứ để tránh lỗi lầm, đưa đến thành công trong tương lai!

Tôi không nhìn ông Thích Trí Quang là một Tu Sĩ! Tôi chỉ thấy ông ấy là một Chính Trị Gia đã lợi dụng tôn giáo Phật Giáo hầu đạt được lợi ích riêng cho cá nhân và phe nhóm mình!

Ông Thích Thích Quang quả thật là một tội đồ dân tộc!

ĐỖ SƠN

Nguyên Sĩ Quan QLVNCH thuộc Lực Lượng Đặc Biệt

Sách Mới Xuất Bản

Thích Trí Quang, Thần Tượng hay Tội Đồ Dân Tộc?

oOo

Ấn phí và cước phí:

1- Credit Card, Paypal:

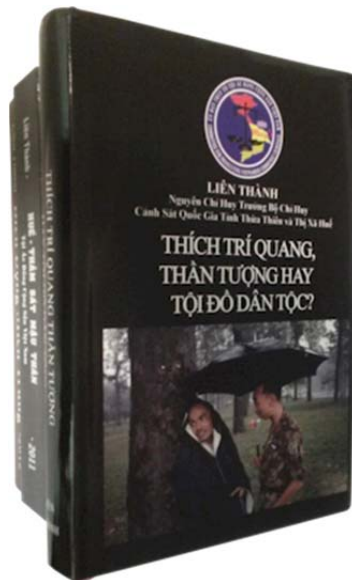
- Ngoài Hoa Kỳ: **\$70** (kể cả cước phí, đã điều chỉnh giá biểu) - Xem [chi tiết & Đặt sách](#)
- Trong Hoa Kỳ: **\$40** (kể cả cước phí) - Xem [chi tiết & Đặt sách](#)

2- Check, Money Order:

Liên Thành

P.O. Box 6147 - Fullerton, CA 92834 - USA.

Điện thoại: 626-257-1057. Email: ubttadcsvn.vg@gmail.com

Nguồn: Internet E-mail by [UBTTADCSVN](#) chuyển

<http://ubttadcsvn.blogspot.com/2014/03/oc-sach-cua-tac-gia-lien-thanh-thich.html>

Đăng ngày Thứ Ba, March 11, 2014
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH